Au fost adoptate multe propuneri ale cititorilor

(Urmare din pag. 1)

zare, Arhitectură și Proiectarea Construcțiilor (D.S.A.P.C.)-Ploiești".

Aceste studii au fost supuse unei atente analize din partea Consiliului Tehnico-Științific al Oficiului Național de Turism. Totodată s-a efectuat verificarea eficienței economice a investițiilor, *s-au făcut completări pe baza unor sugestii desprinse din ancheta realizată de ziarul „Sportul"*, s-au purtat discuții cu factorii interesați și cu unitățile de exploatare, a fost prospectată piața turistică internațională și s-a stabilit să se prevadă eșalonarea efortului de investiții în așa fel încît să se asigure atît eficiența economică cît și nivelul cerințelor moderne ale turismului.

Pentru o organizare mai clară a studiilor și a planului, Valea Prahovei a fost împărțită în două zone, una avînd ca bază localitățile Sinaia, Poiana Țapului și Bușteni iar cealaltă avînd ca bază localitățile Azuga și Predeal.

I. ZONA SINAIA, POIANA ȚAPULUI, BUȘTENI

Deoarece capacitatea de cazare a acestor localități oferă posibilitatea de a face față cerințelor actuale, preocupările noastre s-au îndreptat, în primul rînd, spre dotarea zonei cu mijloace de agrement la nivelul exigențelor turismului modern.

Pentru acest considerent s-a prevăzut a se realiza pînă în anul 1969 numai unități mici de cazare și anume:

— un motel cu o capacitate de cca. 80 locuri în zona Bușteni,

— două campinguri în zona Sinaia și Izvorul Rece.

Principala dotare a zonei constă în construirea unor teleferice cu cabine, avînd fiecare o capacitate de transport de cca. 360 persoane pe oră. Unul din teleferice va lega Sinaia de cota 1400, iar al doilea va fi instalat, în continuare, de la cota 1400 pînă în vîrful Furnica (cota 2000). Aceste teleferice, care vor fi date în funcțiune în anii 1969—1970, vor duce desigur la o creștere a fluxului de turiști în masivul Bucegi fapt care ne-a determinat să sporim capacitățile de cazare prin construirea a 3—4 refugii, a unei cabane cu 150 locuri la Vîrful cu Dor și a unei cabane tot de 150 locuri în zona cotei 1500.

Posibilitățile de a practica schiul în frumosul decor de iarnă al Bucegilor vor fi lărgite, prin instalarea unor teleschiuri (la vîrful Furnica, la Babele, Piatra Arsă, și la Cabana Padina), precum și prin amenajarea unor pîrtii de la vîrful Furnica pînă la Sinaia, de la Poiana Stînii pînă la Sinaia și o pîrtie la Bușteni.

În anul 1969 va fi dat în funcțiune și drumul modernizat Sinaia — cota 1400, lucrare pe care o execută Consiliul Popular al Județului Prahova, și se va amenaja drumul de la cota 1400 la Poiana Stînii.

O altă lucrare de mare importanță este patinoarul artificial acoperit ce va fi dat în folosință în anul 1969. Amplasat în orașul Sinaia, patinoarul va avea dimensiunile reglementare pentru disputarea întîlnirilor oficiale de hochei și competițiilor de patinaj artistic.

La aceste dotări sportive urmează a se adăuga și cele ale Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport care și-a propus să amenajeze pîrtii de schi, pîrtia de bob din Sinaia etc.

Realizările care vor fi date în exploatare pînă în anul 1971 reprezintă o primă etapă din planul de dezvoltare turistică a acestei zone. Ele vor sta atît la dispoziția turiștilor noștri cît și a celor veniți din străinătate.

Etapa următoare, pînă în anul 1975, prevede cu precădere creșterea capacității de cazare pentru a face față fluxului de turiști, deoarece este de presupus că acesta va spori, ca urmare a amenajărilor și instalațiilor realizate în prima etapă.

Toate formele de cazare vor fi avute în vedere pentru a răspunde gustului și posibilităților tuturor categoriilor de turiști. Sînt prevăzute, de exemplu, capacități de cazare hotelieră în Sinaia și Bușteni, moteluri, care vor fi puse la dispoziția turiștilor automobiliști, la Sinaia, Poiana Țapului și Bușteni, cabane pentru turismul montan.

Se va studia, totodată, posibilitatea creșterii capacităților de cazare ce vor fi realizate în zonele hotelului Alpin, Peștera Ialomiței, Poiana Stînii etc.

Ne preocupă, de asemenea, punerea în valoare a Văii Albe de la Bușteni unde zăpada se menține pînă în lunile de vară constituind un însemnat punct de atracție pentru amatorii de schi.

Foarte multe elemente din planul de dezvoltare a acestei zone au venit în întîmpinarea dorințelor exprimate de cititorii ziarului „Sportul" cu prilejul anchetei amintite: patinoarul artificial din Sinaia — tov. Radu Dobrescu, telefericul Sinaia — vîrful Furnica — tov. Dragoș Dogaru, E. Iancovski, teleschiul pe Furnica — tov. Dragoș Dogaru, telefericul la Bușteni și la Poiana Stînii — tov. Ion Bușduc, refugii pe platoul Bucegi — ing. Victoria Pădureț.

Alte propuneri foarte interesante și valoroase au fost luate în considerare pentru viitoarele linii de dezvoltare a acestei zone. Așa este cazul propunerii privind construirea de cabane pe versantul estic al văii Prahova făcută de tov. Udo Falk.

II. ZONA LOCALITĂȚILOR AZUGA ȘI PREDEAL

In această zonă studiile nu au fost încheiate. Pînă la definitivarea planului de dezvoltare, s-a trecut la efectuarea primelor investiții pornind de la ideea că, în această zonă, este necesar în primul rînd să se asigure creșterea capacităților de cazare precum și dotarea cu instalațiile necesare a unor noi terenuri de schi pentru a se evita concentrarea activității într-un singur punct, mai ales că Predealul oferă multe posibilități. Astfel, în anul 1968, a fost dat în funcțiune teleschiul de la Clăbucet. In anul 1969 urmează a fi terminate două hoteluri fiecare de cîte 100 locuri; la Trei Brazi și la Clăbucet. S-a întocmit proiectul pentru un camping la Azuga și se studiază amplasamentul pentru un nou hotel în orașul Predeal. Ca instalații sportive se proiectează un teleschi pentru pîrtia de la Predeal de pe Cioplea — Tunel și un teleschi la Gîrbova. Pentru amatorii de turism montan au fost prevăzute cabane la Gutan și Grind.

Această zonă este studiată și în corelație cu centrele turistice din apropiere ca Pîrîul Rece, Timișul și chiar Rîșnovul și Poiana Brașov, între ele existînd legături directe. In acest sens, O.N.T. se preocupă de dezvoltarea stațiunii Pîrîul Rece și a comandat studiul tehnico-economic pentru Poiana Brașov căreia urmează a i se crea toate condițiile unei stațiuni competitive pe plan internațional.

La întocmirea studiilor ce se efectuează în momentul de față s-a ținut seama de sugestiile făcute în cadrul anchetei ziarului „Sportul" de tov. Radu Dobrescu, ing. Aristide Stavros, Udo Falk și Mircea Sima.

Desigur, dezvoltarea corespunzătoare a acestei zone nu depinde numai de Oficiul Național de Turism: este necesar ca în același timp, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport ca și Consiliile Populare Județene Prahova, Brașov și Dîmbovița să-și aducă partea de contribuție în această acțiune de mare amploare.

In ceea ce privește dotările sportive, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport urmează să studieze posibilitatea înzestrării acestor stațiuni cu terenuri de sport specifice condițiilor locale și realizate la nivel competitiv. De asemenea, organizarea unor școli cu instructori pentru învățarea schiului este o necesitate de prim ordin. Da rîndul lor, Consiliile Populare Județene au datoria ca, pe lîngă întreținerea marcajelor de pe potecile turistice, a cabanelor, a administrării corespunzătoare a acestor cabane (așa cum sesizează tov. N. Nicolaescu) să completeze rețeaua de marcaje stabilind noi trasee, în concordanță cu ultimele amenajări.

Incheind, ținem să arătăm că nu a fost posibil să folosim în prima etapă de dezvoltare a acestei zone, toate propunerile făcute de cititorii ziarului „Sportul" în cadrul anchetei amintite. Precizăm, însă, că nici una nu este de neglijat și că ele vor fi puse în aplicare, treptat, pe măsura realizării planului de dezvoltare în totalitatea lui.

N. BOZDOC
președintele
Oficiului Național de Turism

★

NOTA REDACȚIEI. — Cerem scuze cititorilor noștri pentru întîrzierea cu care publicăm concluziile Oficiului Național de Turism la ancheta inițiată de ziarul „Sportul" pe tema valorificării superioare a zonei turistice Valea Prahovei. Punîndu-ne la dispoziție materialul de față, O.N.T. ne-a comunicat că elaborarea lui a fost condiționată de stabilirea, în prealabil, cu factorii interesați, a direcțiilor de dezvoltare turistică a acestei zone.

Rolul și responsabilitățile medicinii sportive

(Urmare din pag. 1)

vers oricărui cercetător și deschide drum chiar pasiunii. De-atunci, atît eu cît și o seamă de medici — de la catedre și din clinici — am privit medicina sportivă cu toată atenția ce incumbă celor ce avem răspunderea sănătății poporului și am întreprins cercetări.

Adept credincios și susținător al medicinii preventive, nu ca un auxiliar ci ca un partener, mai bine-zis ca un protector activ al celei curative, integrez medicina sportivă în vasta arie a celei profilactice, ținînd-o prezentă și în mijloacele terapeutice ale medicinii curative cu rol de bază, și de cele mai multe ori chiar determinant, mergînd pînă acolo încît, în reabilitarea și recuperarea pentru viața socială și pentru muncă a celor ce au suferit infarctul, să includem MIȘCAREA, EXERCIȚIUL FIZIC SISTEMATIZAT. Poate că această terapeutică îi înfricoșează pe unii, după cum îi surprinde pe mulți, dar eu îi rămîn consecvent pe baza cercetărilor clinice, studiilor experimentale și concluziilor obținute. Am să-mi exprim deci surprinderea că la unele așezăminte din domeniul cardiologiei, unde exercițiul fizic e atît de necesar nu numai obiectivelor de recuperare dar chiar terapeuticii, lipsesc preocupările pentru mișcarea fizică, pentru exercițiul sistematizat, lipsește ceea ce putem numi MEDICINA SPORTIVĂ. Am încercat un sentiment de profundă satisfacție cînd vizitînd sanatoriul de boli pulmonare de la Balotești, directorul acestui așezămînt, un medic tînăr, chirurgul ftiziolog **Stelian Ivașcu**, mi-a oferit aevea ceea ce noi propovăduim de o viață: **sala de gimnastică populată cu pacienții din sanatoriu antrenați în exerciții fizice conduse de un specialist.** La clinica medicală de la Cluj, pe care o conduc, funcționează, de mulți ani, **sala de gimnastică cu antrenorul respectiv**, bine folosită de pacienți, roadele neîntîrziind să se arate, verificate medical și confruntate practic.

În viața sportivă activă, a sportului de mase sau a celui de performanță, apare tot mai evident rolul medicinii sportive în pregătirea loturilor de club, naționale, olimpice.

Ziarului „Sportul" îi revine meritul, și eu îl relev acum ca atare, de a fi avut o inițiativă utilă și de conținut patriotic, pe care aș fi așteptat-o și de la ziarul nostru **„Muncitorul sanitar"**, ca pe un semnal necesar mobilizării cadrelor din rețeaua respectivă într-o problemă de mare însemnătate.

Cu atît mai mult se cuvine o atenție specială în rețeaua specifică medicinii sportive cînd e vorba de pregătirea loturilor menite să ne reprezinte în confruntări internaționale, în care prezențele medicului specialist îmbracă accente de responsabilități patriotice.

„Medicina sportivă la testul sincerității" este un util început pe care trebuie să-l privim cu toată atenția problemei ce o ridică, o contribuție activă ce se înscrie într-un interes întotdeauna actual.

Iată deci cum sportivii, dumneavoastră, ne ajutați, pe noi medicii, să-i ajutăm pe ei, contribuind la o colaborare pozitivă, constructivă pentru om și sănătatea lui, pentru patria noastră, **a încheiat cu convingere și caldă însuflețire, ministrul sănătății, academicianul Aurel Moga, medic emerit, interviul său.**

In ciuda săriturii sale apreciabile, Dumitrache nu va reuși să fructifice nici această centrare
Foto: V. BAGEAC

Fotbal

Unde au fost zmeii?

O victorie a culorilor noastre asupra reprezentativei Olandei, în meciul disputat miercuri după-amiază la București, ar fi revanșat severa înfrîngere suferită de formația României în urmă cu 44 de ani, în cadrul turneului olimpic de la Paris, echilibrînd totodată palmaresul (din păcate destul de sărac) al întîlnirilor dintre selecționatele celor două țări. Cunoscînd rezultatele din ultima vreme ale echipei olandeze și văzînd-o acum direct la lucru (în ciuda unor calități evidente pe plan fizic, tehnic și tactic, ea rămîne totuși de o valoare modestă la nivel european) considerăm că această victorie era pe deplin realizabilă.

Dar nu rezultatul favorabil ne-a interesat în primul rînd, ci maniera de joc a echipei, în noua componență a liniei de atac, mai ales ținînd seama de perspectiva apropiatelor partide din preliminariile campionatului mondial. Avînd ca termen de comparație meciul de la Linz, credeam că vom remarca anumite progrese în evoluția naționalei noastre, care de astădată juca pe teren propriu, fără nici o mică inhibantă, deci într-o atmosferă propice etalării tuturor capacităților și posibilităților sale. Chiar dacă partida cu Olanda avea mai mult un caracter de verificare, am fi dorit să vedem echipa României practicînd un joc modern, ofensiv, să admirăm virtuozitățile tehnice ale unora dintre componenții săi, dar și precizia paselor, reușita combinațiilor, să apreciem forța de atac, ca și siguranța apărării.

Speranțele noastre s-au dovedit, însă, deșarte. Timp de 90 de minute, am fost nevoiți să suportăm o penibilă demonstrație de submediocritate fotbalistică. Nu ne venea să credem că pe teren se afla reprezentativa țării, alcătuită — orice s-ar spune — cu puține excepții, din ceea ce are mai bun fotbalul românesc la ora actuală și care a beneficiat de cele mai bune condiții de pregătire. În fața privirilor noastre contrariate aveam, parcă, o echipă oarecare din campionatul orășenesc, fără nici o concepție de joc, practicantă a unui fotbal rudimentar. Fundașii centrali și laterali au acționat foarte nesigur, au avut un plasament defectuos, creînd deseori adevărate găuri în apărare, de care (spre ușurarea noastră) înaintașii olandezi n-au știut să profite întotdeauna, sau cînd au făcut-o, Coman a înlăturat pericolul prin intervenții prompte și inspirate. Ca și în Suedia, în jocul echipei de tineret, Deleanu a confirmat din nou că se află într-o formă slabă și este de mirare cum antrenorii Vogl și Niculescu nu își dau seama de acest lucru. Surprinzătoare, în schimb, a fost comportarea lui Barbu, care în meciul de la Linz fusese un veritabil stîlp al apărării. Și Dinu a evoluat mult mai slab decît împotriva Austriei, întîrziind sistematic pasele și greșind adresa lor. La fel și Dobrin, care, pe deasupra, a fost ridiculizat în cîteva rînduri de către adversarii săi prin aceleași jonglerii de care și el abuzează deseori. Ca și în alte partide internaționale și de astă dată compartimentul cel mai slab al echipei l-a constituit linia de atac. Înaintașii au jucat atît de șters, atît de dezlînat, încît parcă acum se vedeau pentru prima oară la față. Incapabili să ducă pînă la capăt o combinație lenți și indecișI în acțiuni, timorați de întrările în fortă ale adversarilor, care i-au deposedat cu regularitate de balon în contactele directe, atacanții români n-au reușit decît de foarte puține ori să pună în pericol poarta oaspeților, constituind o „pradă" ușoară pentru masivii și energicii apărători olandezi. Martorii la neputința lor de a depăși o apărare de valoare modestă, cum a fost cea a reprezentativei Olandei, ne întrebam: unde este Dumitriu din meciul cu Petrolul, în care a spulberat din calea sa toate obstacolele? Dar Dumitrache cel impetuos din partida cu F.C. Bologna? Dar Grozea din întîlnirea de campionat Dinamo — Petrolul, cînd i-a depășit cu dezinvoltură pe foștii săi coechipieri? Dar Haidu despre care mai acum cîteva zile scriam că este cea mai bună extremă stîngă la ora actuală și cerearn selecționerilor să-l introducă în echipă? Dar Ionescu, fostul golgeter al campionatului? De fapt, am putea să ne întrebăm unde au fost miercuri după-amiază toți componenții naționalei noastre, așa cum îi cunoșteam din meciurile de campionat, unde au fost toți aceia care în echipele lor de club fac pe zmeii și pretind marea și sarea, dar care, încredințîndu-li-se onoarea de a apăra culorile țării devin incapabili să dea o replică cît de cît corespunzătoare unor adversari de valoare medie.

După meciul cu Olanda, atît antrenorii cît și componenții echipei recunoșteau că s-a jucat slab, dar nimeni dintre ei n-a putut explica de ce s-a întîmplat așa. Recunoaștem că selecția jucătorilor a fost, de data aceasta — cu una sau două excepții — cea mai potrivită, știm că întregul lot a beneficiat de cele mai bune condiții de pregătire.

Nu intenționăm să creăm false alarme, dar trebuie să spunem răspicat că o asemenea comportare a echipei naționale ca aceea de miercuri este de natură să aducă serioase prejudicii fotbalului românesc, să-l compromită și mai mult în arena internațională. Socotim că răspunderea pentru cele petrecute în meciul cu Olanda revine nu numai antrenorilor, ci poate mai mult jucătorilor; fiecăruia în parte, și tuturor la un loc.

Este, credem, inutil să mai subliniem că Biroul federației de fotbal trebuie să analizeze cu toată seriozitatea faptele și să ia măsurile cele mai urgente pentru preîntîmpinarea repetării în viitor a unor asemenea surprize dezagreabile.

C. FIRĂNESCU

Inscris în proba de simplu 500 m și la ștafetă, Aurel Vernescu se prezintă la start. Trage extraordinar, împreună cu Mircea Anastasescu, dar Oprea pierde prea mult „teren" pentru ca echipa să capete dreptul de a urca prima podiumul premiaților. Dar, e bun și argintul. Mii de binocluri se îndreaptă spre finaliștii probei de simplu. Printre ei, Vernescu. Țîșnește din start ca o săgeată. Adversarii, în frunte cu campionul olimpic Naumov fac eforturi disperate pentru a rezista tempo-ului fantastic. Mai sînt doar 50 de metri și Vernescu e în frunte. Pe mal încep să răsune aplauzele. Era însă prea devreme. Una din șalupe intră în pista de concurs și valurile prind caiacul lui Vernescu atunci cînd acesta își pregătea finișul spre medalia de aur. Naumov cîștigă cu o zecime de secundă! Dar, cîte astfel de întîmplări nu există în biografia unui campion...

★

Din nou, acasă. Vernescu mai are încă drept de participare la campionatele de juniori. Nu se înscrie însă în competiție. Pe undeva i se părea incorect ca cel care fusese la un pas de o senzațională victorie asupra lui Naumov să împiedice șansa de afirmare a unui tînăr de vîrsta lui. Spune „adio" probelor de juniori și, doar peste cîteva zile, devine dublu campion în întrecerea seniorilor. Atunci cînd sălciile Snagovului pierdeau pastelul toamnei.

...Lumini și scînteieri de brad. E noaptea revelionului. Muntele primește, de ceasuri întregi, sărutul gingaș al steluțelor de zăpadă. Acolo sus, o dată cu hotarul anului, Aurel Vernescu pășește în rîndul maeștrilor sportului. Vestea, ajunsă în îndepărtata cabană de la Piatra Arsă, a încălzit o inimă și a făcut-o să se ia la întrecere cu tic-tacul orologiului ce vestea miezul nopții. Felicitări, îmbrățișări, cîteva flori proaspete aflate în casa cabanierului și — de ce să fim ipocriți spunînd altfel? — un toast cu „Tîrnavă", toate în cinstea celui mai tînăr maestru al sportului din caiacul românesc.

★

Fragmente biografice: la începutul anului 1959 Vernescu pleacă militar. Revine în București în iarna următoare. Cîștigă, în noul sezon, cîteva concursuri, în 1960 intră în lotul olimpic pentru Roma, dar — fără prea multe explicații — este expediat pe tușă numai după o lună. Oameni, idei...

Altul ar fi spus, poate, „gata". Nu însă cel care nu putea să uite noaptea bucuriei din cabana de la Piatra Arsă. Își continuă pregătirea în afara lotului. Experimentează valențele condiției fizice făcute pe uscat, îmbinată cu pregătirea obținută din practicarea înotului. De undeva, de departe, nu „oficial" dar la fel de plin de căldură și speranțe, Radu Hutan își confrunta

Afirmări internaționale. Mai este puțin pînă la consacrarea europeană
Foto: P. ROMOȘAN

cronometrul cu strockul lui Vernescu, urmărindu-i cadența cu o perseverență și încredere de neclintit.

Se apropia concursul de selecție. Era ora la care Vernescu, prin propriile-i puteri și ambiții, își lăsa — de regulă — adversarii cu cel puțin două secunde în urmă. A fost, deci, ușor! Apoi, a început să iasă pe Snagov cu atît de visatul caiac „Rapido 80", de care nu se va despărți mulți ani după aceea.

Și, într-o zi, s-a întîmplat minunea în care, o dată, aproape nu mai crezuse: i s-a spus simplu, nefiresc de simplu pentru el: **„Du-te să-ți iei hainele pentru Olimpiadă!"**

Povestește Vernescu: **„Nici nu știu cum le-am îngrămădit toate în valiză. Am plecat ca din pușcă. Ce copilărie, dar atunci simțeam că dacă mai întîrzii acolo, cineva ar putea să se răzgîndească, sau să-mi spună că a fost o glumă. Chiar, poate, magazionerul"...**

Tîbrul e splendid în miezul verii. Vernescu își amînă însă tovărășia unei dimineți cu marele fluviu din Cetatea eternă. Pentru că, peste cîteva ore încep antrenamentele la Albano, la aproape 40 de kilometri de satul olimpic. Un singur lucru îl sîcîia pe debutantul olimpic: ...unul din pantofi. Din seara cînd l-a încălțat, acasă, privind îndelung oglinda din camera încuiată să nu rîdă mama sau Mioara, a simțit o ușoară durere. Dar, era oare atunci clipa cînd să te gîndești prea mult la astfel de lucruri? Acum, însă, era altceva. Piciorul îl supăra de-a binelea. Seara, în camera în care locuia cu Mircea Anastasescu, pantofii celor doi sportivi s-au încurcat și abia atunci și-au dat seama că de fapt unul din ei era al lui Mircea, luat în graba aceea de la magazia lotului. Așa s-a lămurit și Anastasescu de ce într-unul din pantofii lui ar mai fi încăput o jumătate de duzină de ciorapi de lînă.

O întîmplare veselă, înaintea unei povestiri mai triste, pe care mulți au numit-o neașteptatul naufragiu al ștafetei.

A fost, într-adevăr, ceva care a făcut să eșueze pe un țărm necunoscut sveltele caiace pornite să descopere comoara medaliilor olimpice.

★

Cel mai puternic — primul schimb. Vernescu își face pe deplin datoria și încheie cursa pe locul II. Anastasescu păstrează și el poziția fruntașă. Bucuria întregii delegații este mare, dar — cînd puțini se așteptau — ea se amplifică, devine o clipă de supremă fericire. Cel de al treilea component al ștafetei, I. Sideri, este de-a dreptul fenomenal. Zboară pur și simplu pe apele lacului Albano, reface minima diferență cu care echipa noastră era condusă și predă primul ștafeta, cu o diferență de mai mult de o secundă. Ultimul schimb! Teodorof pleacă și el foarte bine, dar după 150 de metri, acuzînd o accidentare anterioară, slăbește total ritmul cursei și toți ceilalți concurenți îl depășesc, sub privirile mute de amărăciune ale celorlalți caiaciști români. Să fii atît de aproape de titlul olimpic și — în final — să ocupi ultimul loc! Excursia pe „Rivierra" de la Ostia n-a adus decît foarte puțină satisfacție. Privirile îmbrățișau marea, dar gîndurile zburau la naufragiul de la Albano.

Ce aspre sînt uneori legile sportului! Le poți însă stăpîni. Cu condiția să înveți din fiecare victorie și — mai mult — din fiecare înfrîngere.

Caiaciștii au învățat. Iarna anului olimpic n-a fost iarna lamentărilor ci a unei clocotitoare revărsări de energii, a unei munci de neimaginat — singura ce putea să împlinească reușita totală în marea expediție care se contura în lumea caiacului românesc.

Dan GÂRLEȘTEANU

(Va urma)

Știri, știri

Omologat cu 3-0

Partida Gloria C.F.R. Galați — Minobrad Vatra Dornei, din divizia C-seria Est, care trebuia să aibă loc în ziua de 2 iunie, a fost omologată de Comisia de competiții a F.R. Fotbal cu rezultatul de 3—0 în favoarea echipei Minobrad, deoarece formația organizatoare nu a asigurat terenul pe care urma să aibă loc jocul.

Duminică, în Capitală

Partidele din divizia A, din ultima etapă a campionatului, se vor disputa duminică după următorul program: ● stadionul Republicii, ora 15,30: Progresul — F.C. Argeș (rezerve-tineret); ora 17,30: Progresul — F.C. Argeș (divizia A); ● stadionul Giulești, ora 15,30: Rapid — Universitatea Craiova (rezerve-tineret); ora 17,30: Rapid — Universitatea Craiova (divizia A).

● F.R. Fotbal atrage atenția arbitrilor meciurilor ultimei etape a campionatului diviziei A că sînt obligați să înceapă jocurile la ora 17,30 fix, neadmițîndu-se nici o întîrziere sau devansare a orei oficiale de începere a partidelor.